

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 29 czerwca 2010 r.

DOLiS/DEC-835/10/26031,26035

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wniosku Pana T. W., o ponowne rozpatrzenie sprawy jego skargi dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych przez N. Sp. z o. o., rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245),

- 1) uchylam zaskarżoną decyzję administracyjną z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245),**
- 2) odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana T. W., zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca przetwarzania jego danych osobowych przez N. Sp. z o. o., zwaną dalej również Spółką. W treści przedmiotowej skargi Pan T. W. wskazał, iż jego dane osobowe w zakresie obejmującym jego wizerunek, imię i nazwisko zostały bez jego zgody opublikowane na stronie internetowej [...] (obecnie [...]). Skarżący poinformował, że korzystając z formularza kontaktowego zamieszczonego na omawianej stronie internetowej kilkakrotnie (w dniach: [...] i [...] stycznia 2008 r.) zwracał się do Spółki z żądaniem zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska (poprzez usunięcie podpisu zamieszczonego pod zdjęciem [...] na którym figuruje), jednak nie zostało ono uwzględnione. Mając na uwadze powyższe Skarżący zwrócił się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z żądaniem spowodowania cyt.: „usunięcia podpisu pod zdjęciem” oraz „ukarania portalu za niedopełnienie obowiązku”. Skarżący dołączył do swojej skargi kopię wydruku kwestionowanej fotografii - zamieszczonej pod adresem [...] wraz z dotyczącymi jej komentarzami użytkowników wskazanego portalu.

W celu ustalenia okoliczności faktycznych niniejszej sprawy oraz weryfikacji zasadności zarzutów Skarżącego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające. Na podstawie pisemnych wyjaśnień i dowodów złożonych przez strony przedmiotowego postępowania dokonano następujących ustaleń:

1. właścicielem strony internetowej [...] (wcześniej [...]) jest N. Sp. z o. o.;
2. w dniu [...] grudnia 2007 r. Pan R. N. - będący zarejestrowanym użytkownikiem portalu [...] (obecnie [...]) - opublikował na stronie internetowej [...] (obecnie [...]), pod adresem [...], fotografię przedstawiającą uczniów klasy [...] ze Szkoły Podstawowej [...] w W. w roku szkolnym [...];
3. w dniu [...] grudnia 2007 r. Pani K. T. - będąca zarejestrowanym użytkownikiem ww. portalu – opublikowała na forum ww. strony internetowej komentarz do opisaney w pkt 2 fotografii, w którym podała imiona i nazwiska części znajdujących się na niej uczniów, w tym Skarżącego oraz wskazała usytuowanie tych osób na fotografii;
4. Skarżący kilkakrotnie kontaktował się ze Spółką za pomocą formularza kontaktowego zamieszczonego na omawianej stronie internetowej - żądając usunięcia jego imienia i nazwiska zamieszczonego pod opisanym zdjęciem [...]. Skarżący uzasadnił powyższe żądanie wskazując w szczególności, iż cyt.: „(...) w związku z prowadzonymi postępowaniami sądowymi w procesach cywilnych w których jestem stroną nie mogę pozwolić sobie na jakiegokolwiek informacji o mojej osobie, które w sposób niekorzystny dla mnie mogłyby być wykorzystane przez moich oponentów (...)”. Jako podstawę swego wniosku Skarżący wskazał art. 32 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą, który przyznaje każdej osobie prawo do kontroli przetwarzania danych które jej dotyczą zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do żądania usunięcia dotyczących jej danych, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały zebrane z naruszeniem ustawy albo są już zbędne do realizacji celu, dla którego zostały zebrane (art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy), a także wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5 pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację (art. 32 ust. 1 pkt 7 ustawy). Żądanie Skarżącego nie zostało przez Spółkę spełnione. Uzasadniając swoje stanowisko w niniejszej sprawie Spółka wskazała, iż w jej ocenie kwestionowane informacje na temat Skarżącego nie mieszczą w zawartej w art. 6 ustawy definicji danych osobowych. Zdaniem Spółki cyt.: „(...) Samo zestawienie zdjęcia sprzed 30 lat z imieniem i nazwiskiem określonej osoby oraz szkoły podstawowej, do której ta osoba uczęszczała, nie pozwala na identyfikację tej osoby bez nadmiernych kosztów i czasu. Informacji tych nie można zatem uznać za daną osobową bez uzupełnienia tych informacji o bardziej szczegółowe dane dotyczące skarżącego (...)”. Jednocześnie Spółka podniosła, że nawet w sytuacji cyt.: „(...) gdyby przedmiotowe dane mogły być uznane za dane osobowe Pana T. W., spółka N. nie miała prawa do ich usunięcia z portalu (...)”. Powołując się na brzmienie art. 14 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 z późn. zm.) Spółka wskazała m. in. cyt.: „(...) spółka N. świadczy na rzecz użytkowników serwisu usługę hostingu. Na podstawie zawartej umowy zobowiązuje się do udostępnienia zasobów systemu informatycznego w celu przechowywania danych przez użytkowników. Nie może zatem bezpodstawnie usuwać tych danych. Podstawą świadczenia usług przez spółkę jest ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Art. 14 tej ustawy nakłada na usługodawcę obowiązek usunięcia danych

przetwarzanych bezprawnie w przypadku otrzymania urzędowego zawiadomienia lub uzyskania wiarygodnej wiadomości o bezprawnym charakterze danych lub związanej z nimi działalności. Dopiero w takim przypadku usługodawca ponosi odpowiedzialność za przetwarzane dane (...)” oraz cyt.: „(...) Spółka N. nie otrzymała żadnego urzędowego zawiadomienia, z którego wynikałoby, iż dane {kwestionowane dane Skarżącego} umieszczone w serwisie (...) są bezprawne (...) Listów e-mail {przesłanych przez Skarżącego do Spółki} nie można również potraktować, jaką wiarygodną wiadomość o bezprawnych charakterze danych (...)”. W korespondencji wymienionej ze Skarżącym Spółka zaznaczyła, iż cyt.: „(...) kwestia oceny bezprawności działania usługobiorcy – Użytkownika leży definitywnie poza naszymi kompetencjami (...) Jeśli Pana zarzuty zostaną sformalizowane poprzez zgłoszenie działań naruszcyciela Pańskich praw odpowiednim organom, i w efekcie tego otrzymamy urzędowe zawiadomienie o bezprawności danych, będziemy mogli niezwłocznie zastosować odpowiednie środki (...)”.

Decyzją administracyjną z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego.

W dniu [...] czerwca 2008 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Skarżącego z dnia [...] maja 2008 r. stanowiące wniosek o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy (złożony w terminie). W treści przedmiotowego wniosku Skarżący wskazał, iż nie zgadza się z decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245) w sprawie cyt.: „(...) nie uwzględnienia wniosku o: 1. Usunięcie moich danych osobowych przetwarzanych przez spółkę N. 2. Nie wykonanie czynności administratora danych, zgodnie z zapisami ustaw (...) w trakcie przetwarzania moich danych osobowych przez spółkę N. (...)”.

Skarżący wyraził pogląd, iż kwestionowana decyzja Generalnego Inspektora zawiera „wiele sprzeczności”, o czym świadczy w szczególności fakt, że organ ocenił przetwarzanie danych osobowych Skarżącego przez N. Sp. z o. o. jako zgodne z prawem pomijając kwestię naruszenia przez ten podmiot szeregu przepisów prawa w tym zwłaszcza art. 25 i 32, 33 i 35 ustawy o ochronie danych osobowych.

Skarżący zakwestionował także zasadność przyjęcia przez Generalnego Inspektora, że proces przetwarzania jego danych osobowych przez Spółkę jest realizowany na warunkach określonych w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Skarżący uzasadnił swoje stanowisko powołując się na fragment uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 marca 2006 r. (sygn. akt: I OSK 628/05), w którym wskazano w szczególności: „(...) Ustalenie, iż administrator danych osobowych realizuje cel prawnie usprawiedliwiony, nie może przesądzić o dopuszczalności przetwarzania danych osobowych (udostępniania tych danych innemu podmiotowi) bez zgody osoby, której dane dotyczą. Konieczne jest dokonanie oceny, czy jest to niezbędne do realizacji tego celu, a co najważniejsze – dokonanie wyważenia interesów administratora danych i osoby, której dane dotyczą, z uwzględnieniem celu ustawy o ochronie danych osobowych, którym jest ochrona prywatności w rozumieniu art. 47 Konstytucji RP (...)”. Skarżący podkreślił również: „(...) Dane opublikowane na stronie internetowej [...] zostały umieszczone tam bez mojej zgody i wiedzy, a obecnie są przetwarzane wbrew mojej woli, co jest faktem bezsprzecznie znanym tak GIODO jak i zarządowi N. Sp. z o. o. (...)”.

Podsumowując argumentację przedstawioną w treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżący wskazał: „(...) wnioskuje o wydanie decyzji nakazującej zaprzestania

przetwarzania moich danych osobowych przez spółkę N., przetwarzanych z naruszeniem ustawy bez mojej wiedzy i wbrew mojej woli (...)”.

W wyniku przeprowadzenia postępowania zainicjowanego opisanym wnioskiem Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 3 września 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-515/08/22854,22857), mocą której uchylił decyzję z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245) w całości i umorzył postępowanie. U podstaw przedmiotowego rozstrzygnięcia legła dokonana przez Generalnego Inspektora ocena, iż kwestionowane przez Skarżącego informacje na jego temat – w zakresie obejmującym jego imię i nazwisko, w połączeniu z informacjami o nazwie i adresie szkoły podstawowej oraz oznaczeniem klasy, do której uczęszczał, wraz z jego wizerunkiem z [...] roku – nie umożliwiają określenia jego tożsamości bez nadmiernych nakładów kosztów, czasu, bądź działań, tym samym zaś nie stanowią jego danych osobowych w rozumieniu art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych.

W dniu [...] września 2008 r. Pan T. W. osobiście złożył w Biurze Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pismo z dnia [...] września 2008 r. stanowiące skierowaną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. skargę (złożoną w terminie) na decyzję organu do spraw ochrony danych osobowych z dnia 3 września 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-515/08/22854,22857).

Wyrokiem z dnia [...] marca 2009 r. (sygn. akt: [...]) Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. uchylił zaskarżoną decyzję Generalnego Inspektora z dnia 3 września 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-515/08/22854,22857) wskazując, iż nie podlega ona wykonaniu w całości. W uzasadnieniu przedmiotowego rozstrzygnięcia ww. Sąd ocenił, że cyt.: „(...) w rozpatrywanej sprawie na portalu internetowym n. ujawniono wizerunek oraz imię i nazwisko skarżącego. Są to bez wątpienia dane osobowe które podlegają ochronie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. bowiem na ich podstawie można zidentyfikować osobę. W tej sytuacji nie można uznać (...) iż sprawa jako bezprzedmiotowa podlega umorzeniu. W sprawie (...) mamy do czynienia z danymi osobowymi, a więc organ powinien rozpoznać merytorycznie wniosek skarżącego o ponowne rozpoznanie sprawy zakończonej decyzją z dnia 27 maja 2008 r. (...)”.

Wyrokiem z dnia [...] listopada 2009 r. (sygn. akt: [...]) Naczelny Sąd Administracyjny, oddalił skargę kasacyjną Spółki z dnia [...] kwietnia 2009 r. od ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia z dnia [...] marca 2009 r. (sygn. akt: [...]), dzieląc stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. odnośnie klasyfikacji kwestionowanych przez Skarżącego informacji na jego temat jako jego danych osobowych w rozumieniu art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych. Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny cyt.: „(...) w sytuacji gdy zdjęcie (...) jest umieszczone wraz z imieniem i nazwiskiem osoby na nim występującej (...) należy uznać, iż stanowi ono dane osobowe podlegające ochronie na podstawie Ustawy o ochronie danych osobowych (...) gdyby w niniejszej sprawie wizerunek skarżącego nie występował wraz z podpisem w postaci imienia i nazwiska, to bez wątpienia ustalenie jego tożsamości wymagałoby nadmiernych kosztów, czasu lub działań, o których mowa w ust. 3 powołanego art. 6 u.o.d.o. (...) w sytuacji, gdy dla identyfikacji osoby wystarcza imię i nazwisko, zakres chronionych danych osobowych winien być szerszy i zasadać się na wykładni celowościowej przepisu. W niniejszej sprawie ujawnienie imienia i nazwiska skarżącego wraz z numerem klasy, szkoły do której uczęszczał oraz miejscowości w której szkoła jest położona powoduje, że identyfikacja skarżącego

jest możliwa bez spełnienia warunku o którym mowa w art. 6 ust. 3 u.o.d.o. wobec czego musi on otrzymać ochronę określoną w art. 1 u.o.d.o. (...)"

Pismem z dnia [...] lutego 2010 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. doręczył Generalnemu Inspektorowi prawomocny wyrok z dnia 3 marca 2009 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1495/08) i zwrócił akta niniejszego postępowania. W tej sytuacji Generalny Inspektor – zobligowany ww. rozstrzygnięciami do merytorycznego rozpoznania przedmiotowej sprawy w zakresie objętym wnioskiem Skarżącego o jej ponowne rozpatrzenie - podjął w sprawie dodatkowe czynności wyjaśniające. Podkreślenia wymaga bowiem, że wedle ustaleń poczynionych przez organ, według stanu na dzień [...] marca 2010 r., na stronie internetowej [...] (obecnie [...]), pod adresem [...], nie figurowały już informacje na temat Skarżącego w kwestionowanym przez niego zakresie – tj. fotografia przedstawiająca uczniów klasy [...] ze Szkoły Podstawowej [...] w W. w roku szkolnym [...], ani zamieszczony uprzednio pod wskazanym zdjęciem komentarz do niego – w treści którego podano imiona, nazwiska i usytuowanie części znajdujących się na nim uczniów (w tym Skarżącego). Tymczasem Skarżący w korespondencji z dnia [...] lutego 2010 r. zarzucił, że cyt.: „(...) portal N. nadal, wbrew mojej woli przetwarza moje dane osobowe i nie reaguje na jakiegokolwiek wiarygodne zawiadomienia z mojej strony, moich pełnomocników prawnych oraz prawomocne wyroki Sądowe II SA/Wa 1495/08 – wyrok WSA w Warszawie z 2009-03-03 i I OSK 667/09 – wyrok NSA w Warszawie z 2009-11-18 (...)”.

W piśmie z dnia [...] marca 2010 r. Spółka potwierdziła, iż cyt.: „(...) zdjęcie (wraz z komentarzami zamieszczonymi pod zdjęciem) pierwotnie zamieszczone pod adresem URL [...] zostało usunięte ze strony przez Użytkownika który to zdjęcie zamieścił. Usunięcie przedmiotowego zdjęcia przez Użytkownika nastąpiło nie później niż w dniu [...] listopada 2009 r. (...)”.

W korespondencji z dnia [...] kwietnia 2010 r. Spółka poinformowała dodatkowo cyt.: „(...) Spółka posiada offline (nie wyświetlając go jakkolwiek) na serwerze plik graficzny, który pierwotnie udostępniony był pod adresem URL [...]. Niezależnie w pamięci systemu znajduje się również komentarz jaki znajdował się pod przedmiotowym zdjęciem. Przesłankę do dysponowania komentarzami, zdjęciem, stanowi art. 21 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, który stanowi, że w przypadku uzyskania przez usługodawcę (tu Spółka) wiadomości o korzystaniu przez usługobiorcę z usługi świadczonej drogą elektroniczną niezgodnie z regulaminem lub z obowiązującymi przepisami (nieдозwolone korzystanie), usługodawca (tu Spółka) może przetwarzać dane osobowe usługobiorcy w zakresie niezbędnym do ustalenia odpowiedzialności usługobiorcy, pod warunkiem że utrwali dla celów dowodowych fakt uzyskania oraz treść tych wiadomości. Niezależnie od powyższego (...) wobec uzyskanych informacji o prowadzonym przez organy ścigania postępowaniu karnym, w którym dowodem jest między innymi plik graficzny, wyświetlany pierwotnie pod adresem URL [...], Spółka nie chcąc narazić się na zarzut z art. 239 kodeksu karnego zobowiązana jest przechowywać ww. informacje na potrzeby toczonego się postępowania (...)”.

Dodatkowe pisemne wyjaśnienia oraz dowody złożone w niniejszej sprawie przez Skarżącego nie potwierdzają, aby Spółka kontynuowała publikację fotografii, czy komentarzy do niej, którą to publikację Skarżący zakwestionował w skardze do Generalnego Inspektora inicjującej postępowanie w przedmiotowej sprawie. W piśmie z dnia [...] marca 2010 r. Skarżący wskazał bowiem cyt.: „(...) na stronach [...] na pięciu fotografiach znajduje się mój wizerunek zgodnie z sentencją wyroku NSA stanowiący moje dane osobowe chronione ustawą. Możliwe że moje dane

lub wizerunek będący takimi danymi jest również przetwarzany w innych miejscach na portalu N. na co stanowczo nie zezwalam. O zastrzeżeniach i sprzeciwie dotyczących przetwarzania mojego wizerunku zgodnie z sentencją wyroku NSA stanowiącego moje dane osobowe na stronach portalu N. wielokrotnie już informowałem biuro GIODO i portal N. Miało to miejsce jeszcze przed wydaniem pierwszej decyzji GIODO. Dlatego też stanowczo żądam zaprzestania przetwarzania wszystkich moich danych osobowych przez portal n. (...)”. Z kolei w korespondencji z dnia [...] kwietnia 2010 r. Skarżący podniósł cyt.: „(...) na stronach [...] i powiązanych pod stronach (szkoła podstawowa [...] w W., rocznikiem, klasą [...]) na pięciu fotografiach znajduje się mój wizerunek zgodnie z wyrokiem NSA stanowiący moje dane osobowe chronione ustawą. Od stycznia 2008 roku, dane te znajdują się na stronach portalu N., były modyfikowane, być może przenoszone w ramach podstron portalu, czego dzień pod dniem kontrolować nie jestem w stanie. Stanowczo żądam zaprzestania przetwarzania wszystkich moich danych osobowych na stronach portalu n. (...)”. Do omawianej korespondencji Skarżący załączył wydruki z ww. strony internetowej obejmujące pięć kwestionowanych przez niego fotografii klasowych klasy [...] w Szkole Podstawowej [...] w W., na których wskazał swoje usytuowanie (zakreślił swój wizerunek). Żadna ze wskazanych fotografii nie jest tą, która była w przeszłości publikowana pod adresem [...].

W następstwie przeprowadzenia postępowania zainicjowanego wnioskiem Skarżącego z dnia [...] maja 2008 r. o ponowne rozpatrzenie przedmiotowej sprawy, a także mając na uwadze brzmienie art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), stosownie do którego ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ocenił, że kwestionowana decyzja z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245) wymaga uchylenia w całości, natomiast wniosek Skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie – jednakże z przyczyn innych niż te, które legły u podstaw ww. rozstrzygnięcia wydanego w pierwszej instancji.

Przedmiotem regulacji ustawy o ochronie danych osobowych są zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1). Ustawa definiuje dane osobowe jako wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1). Osobą możliwą do zidentyfikowania jest przy tym osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności poprzez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (art. 6 ust. 2). Informacji nie uważa się za umożliwiającą określenie tożsamości osoby, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań (art. 6 ust. 3).

Jak zatem wynika z powyższego, status danych osobowych mają tylko informacje o osobie fizycznej zidentyfikowanej lub takiej, której identyfikacja jest możliwa bez nadmiernego nakładu kosztów, czasu bądź działań. W literaturze przedmiotu podkreśla się przy tym, że o możliwości identyfikacji osoby powinno rozstrzygać rozumienie informacji przez przeciętnego odbiorcę (por. A. Drozd „Najnowsze wydanie: Ustawa o ochronie danych osobowych. Komentarz. Wzory pism i przepisy” Warszawa 2007 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, wydanie III, ss. 504 za G. Sibigą „Postępowanie w sprawach ochrony danych osobowych” Warszawa 2003, s. 38 i powołanym tam

wyrokiem SA w Krakowie z dnia 19 grudnia 2000 r., sygn. akt: I Aca 794/200). Zaliczenie informacji do kategorii danych osobowych jest zatem możliwe jedynie wówczas, gdy jej odbiorca, nie ponosząc nadmiernych kosztów, nie poświęcając nadmiernie długiego czasu i nie podejmując niewspółmiernych działań, może powiązać ją z konkretną, zidentyfikowaną osobą fizyczną.

W decyzji z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ocenił, że informacje na temat Skarżącego, publikowane (na dzień wydawania decyzji) na stronie [...], w zakresie obejmującym jego imię i nazwisko, w połączeniu z informacjami o nazwie i adresie szkoły podstawowej oraz oznaczeniem klasy, do której uczęszczał, wraz z jego wizerunkiem z [...] roku, umożliwiają identyfikację Skarżącego, tym samym zaś stanowią jego dane osobowe. Sądy administracyjne orzekające w przedmiotowej sprawie zajęły analogiczne stanowisko, nie podzielając poglądu zaprezentowanego przez organ ochrony danych w decyzji z dnia 3 września 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-515/08/22854,22857), iż potencjalna możliwość powiązania ww. sekwencji informacji o Skarżącym – z nim obecnie – wymaga zaangażowania niewspółmiernych kosztów, czasu lub działań. Wobec licznej korespondencji Skarżącego, w której wielokrotnie podnosił, iż w ocenie sądów administracyjnych utrwalony na publikowanych na portalu [...] (obecnie [...]) fotografiach z okresu szkolnego jego wizerunek stanowi jego dane osobowe w rozumieniu art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych, podlega ochronie statuowanej przepisami tego aktu prawnego, a w konsekwencji - w sytuacji braku zgody Skarżącego na przetwarzanie takiej informacji - nie może być ona przetwarzana wskazać należy, że takie odczytywanie wskazanych orzeczeń w oczywisty sposób wykracza poza ich rzeczywistą treść. Orzekające w niniejszej sprawie sądy administracyjne jednoznacznie wskazały bowiem, że ustawowej definicji danych osobowych (art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych) odpowiada ściśle określona sekwencja informacji na temat Skarżącego – obejmująca jego wizerunek utrwalony na konkretnej fotografii i komentarz do tego zdjęcia. W wyroku z dnia [...] marca 2009 r. (sygn. akt: [...]) Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. ocenił, że ujawniony na portalu internetowym Spółki cyt.: „(...) wizerunek oraz imię i nazwisko skarżącego (...) to bez wątplenia dane osobowe które podlegają ochronie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. (...)”. Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny, w wyroku z dnia [...] listopada 2009 r. (sygn. akt: [...]) wskazał cyt.: „(...) w sytuacji gdy zdjęcie (...) jest umieszczone wraz z imieniem i nazwiskiem osoby na nim występującej (...) należy uznać, iż stanowi ono dane osobowe podlegające ochronie na podstawie Ustawy o ochronie danych osobowych (...) W niniejszej sprawie ujawnienie imienia i nazwiska skarżącego wraz z numerem klasy, szkoły do której uczęszczał oraz miejscowości w której szkoła jest położona powoduje, że identyfikacja skarżącego jest możliwa bez spełnienia warunku o którym mowa w art. 6 ust. 3 u.o.d.o. wobec czego musi on otrzymać ochronę określoną w art. 1 u.o.d.o. (...) gdyby w niniejszej sprawie wizerunek skarżącego nie występował wraz z podpisem w postaci imienia i nazwiska, to bez wątplenia ustalenie jego tożsamości wymagałoby nadmiernych kosztów, czasu lub działań, o których mowa w ust. 3 powołanego art. 6 u.o.d.o. (...)”. Powyższe jest oczywistą konsekwencją faktu, iż przedmiotem rozpoznania Generalnego Inspektora, a następnie – wobec poddania prawidłowości decyzji organu ochrony danych kontroli sądowoadministracyjnej – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. i Naczelnego Sądu Administracyjnego – była ściśle określona sprawa – dotycząca przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Spółkę, które to przetwarzanie dotyczyło wskazanej przez niego fotografii i podpisu (komentarza) pod nią. Należy stanowczo zaznaczyć, że zakres skargi Pana T. W. inicjującej niniejsze postępowanie i treść jego żądania pod adresem organu ochrony danych nie budzą żadnych wątpliwości. W złożonej ustnie do

protokołu skardze Pan T. W. wskazał jednoznacznie cyt.: „(...) wchodząc na portal n. jako anonimowy użytkownik znalazłem zdjęcie szkolne na którym znajduje się moja osoba. Ponadto poniżej zdjęcie zostało podpisane ze szczegółowym wskazaniem mojego imienia oraz nazwiska i umiejscowieniem mnie na fotografii (...)”, dołączając zarazem kopię wydruku kwestionowanej fotografii klasowej wraz z podpisem z adresu: [...] oraz formułując następujące żądanie cyt.: „(...) żądam usunięcia podpisu pod zdjęciem, ukarania portalu za niedopełnienie obowiązku (...)”. Ani w treści ww. skargi, ani korespondencji nadesłanej do Biura Generalnego Inspektora w toku postępowania nią zainicjowanego i zakończonego kwestionowaną decyzją z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245) Skarżący nie sformułował zarzutu nieuprawnionego przetwarzania jego danych osobowych w zakresie innymi niż utrwalony na ww. fotografii oraz w komentarzu do niej, jak również nie kierował pod adresem organu innych żądań. Bezzasadny jest zatem sformułowany przez Skarżącego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzut, iż przy jej rozpoznawaniu Generalny Inspektor cyt.: „(...) nie uwzględnił wniosku o (...) nie wykonanie czynności administratora danych zgodnie z zapisami ustaw (...) w trakcie przetwarzania moich danych osobowych przez spółkę N. (...)” polegającego w szczególności na tym, że cyt.: „(...) administrator portalu (...) przetwarzając moje dane osobowe zebrane od osoby, której one nie dotyczą nie dopełnił art. 25 ustawy (...)”. Co zresztą znamienne, nawet w treści wskazanego wniosku Skarżący zażądał jedynie cyt.: „(...) mając na uwadze przedstawione okoliczności sprawy, w świetle wskazanych obowiązujących przepisów prawa wnioskuje o wydanie decyzji nakazującej zaprzestania przetwarzania moich danych osobowych przez spółkę N., przetwarzanych z naruszeniem ustawy (...) bez mojej wiedzy i wbrew mojej woli (...)”.

Jakkolwiek dane osobowe Skarżącego w zakresie utrwalonym na fotografii publikowanej uprzednio na stronie [...] oraz podpisie do niej nie są aktualnie podawane przez Spółkę do publicznej wiadomości – ww. zdjęcie wraz z komentarzem zostało bowiem usunięte z podanego adresu i nie podlega obecnie upublicznieniu – Spółka nadal je przetwarza. Jak bowiem przyznała, zachowała wskazane informacje „na serwerze” oraz „w pamięci systemu”, uzasadniając powyższe celami dowodowymi.

W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Spółka jest administratorem przedmiotowych danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych. Powołany przepis definiuje administratora danych jako organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. Już sam fakt, że to Spółka zadecydowała o kontynuowaniu procesu przetwarzania kwestionowanych danych osobowych Skarżącego (polegającym na ich dalszym przechowywaniu na serwerze Spółki, w pamięci systemu) oraz o celu takiego przetwarzania danych (cele dowodowe) potwierdza, że podmiotowi temu przysługuje status administratora rzeczonych informacji.

Podstawowym obowiązkiem administratora danych jest przetwarzanie danych osobowych na warunkach określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Obok i niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą na przetwarzanie informacji na jej temat (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy), ustawa zezwala na przetwarzanie danych osobowych w sytuacjach enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 2-5. W szczególności, ustawa dopuszcza przetwarzanie danych wówczas, gdy jest to niezbędne dla wypełniania prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 5). Zdaniem organu ochrony danych proces przetwarzania przez Spółkę kwestionowanych

danych osobowych Skarżącego jest obecnie realizowany na warunkach określonych w powołanym art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Skarżący kontaktując się ze Spółką i domagając się od niej zaprzestania publikacji kwestionowanych jego danych osobowych argumentował, że zostały one umieszczone w serwisie z naruszeniem prawa oraz zapowiadał, że jeżeli Spółka nie zadośćuczyni jego żądaniu, skieruje sprawę na drogę sądową (cyt.: „(...) nigdy nie zezwalałem na przetwarzanie moich danych osobowych i posługiwanie się moim wizerunkiem (...) portalowi n.. Wobec tego wzywam w trybie natychmiastowym do skasowania wszystkich podpisów dotyczących mojej osoby (imienia i nazwiska) znajdujących się w Waszym portalu (...) W przypadku niespełnienia moich żądań występuję na drogę cywilnoprawną przeciwko portalowi n. (...)). Zgłoszone przez Skarżącego zastrzeżenia odnośnie legalności realizowanego przez Spółkę procesu przetwarzania jego danych osobowych i zapowiedzi skierowania sprawy na drogę sądową uprawniały Spółkę – niezależnie od jej reakcji na żądanie zaprzestania ich publikowania - do ich utrwalenia i zachowania dla celów dowodowych - na wypadek dochodzenia przez Skarżącego ewentualnych jego roszczeń. Mogły być to w szczególności roszczenia związane z naruszeniem dóbr osobistych Skarżącego (art. 24 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.). Zachowanie przedmiotowych danych dla celów dowodowych stanowi prawnie usprawiedliwiony cel Spółki. Jednocześnie brak jest podstaw, by uznać, że przetwarzanie danych osobowych Skarżącego w opisany sposób narusza jakiegokolwiek jego prawa czy wolności. Przeciwnie – stanowi działanie podjęte w równym stopniu w interesie Spółki – jako podmiotu wobec którego mogą być kierowane ewentualne roszczenia Skarżącego, jak i jego samego – stanowiąc dowód na potwierdzenie kwestionowanych przez niego okoliczności. W tym miejscu nadmienić należy, że już w odpowiedzi na pierwsze żądania Skarżącego dotyczące usunięcia przez Spółkę kwestionowanych jego danych osobowych publikowanych na portalu (kierowane do Spółki drogą elektroniczną), w korespondencji z dnia [...] stycznia 2008 r. (przesłanej Skarżącemu również drogą elektroniczną) Spółka wskazała cyt.: „(...) informujemy, że fakt zamieszczenia zdjęcia został zarchiwizowany celem wykorzystania go jako materiału dowodowego w ewentualnych postępowaniach (...)”. W materiale niniejszej sprawy brak jest informacji wskazujących na to, aby fakt zarchiwizowania przez Spółkę ww. danych w celach dowodowych spotkał się z jakimkolwiek sprzeciwem ze strony Skarżącego.

Ponadto wskazania wymaga, że użytkownik prowadzonego przez Spółkę serwisu n. uzyskuje dostęp do usług oferowanych przez serwis po zaakceptowaniu jego regulaminu (art. 1, art. 4 ust. 1, ust. 4, ust. 6 ww. regulaminu - ogólnodostępnego na stronie internetowej [...] regulamin). Zasada powyższa istniała również w okresie obowiązywania poprzedniego regulaminu serwisu (art. 2 ust. 11 regulaminu serwisu w poprzednio obowiązującym brzmieniu; wedle informacji uzyskanych przez organ regulamin ten uległ zmianie w czerwcu 2010 r.). Akceptacja postanowień regulaminu w jego aktualnym brzmieniu jest tożsama z oświadczeniem przez użytkownika serwisu, że wszelkie dane umieszczone przez niego w ramach jego konta są zgodne z prawem i nie naruszają praw osób trzecich (art. 4 ust. 10 lit. c)), że osoby, których wizerunek został przez użytkownika zamieszczony w serwisie udzieliły zezwolenia na wykorzystywanie tego wizerunku w celu świadczenia przez Spółkę usług i dostarczania funkcjonalności serwisu (art. 4 ust. 7 lit. e)) oraz że umieszczenie na koncie danych osobowych, wizerunku oraz informacji dotyczących innych osób nastąpiło w sposób legalny, dobrowolny i za ich zgodą (art. 4 ust. 7 lit. g)). Również poprzednio obowiązujący regulamin serwisu wymagał od jego użytkownika złożenia oświadczenia, że wszelkie

treści, w tym zdjęcia i dane osobowe, umieszczane przez niego w serwisie są prawdziwe i nie naruszają jakichkolwiek praw autorskich i osobistych jak również, że uzyskał zgodę innych osób na umieszczenie przez niego treści do nich się odnoszących lub je przedstawiających (art. 6 ust. 5 regulaminu w poprzednio obowiązującym brzmieniu). Sformułowany przez Skarżącego zarzut, że kwestionowane informacje na jego temat zostały w serwisie n. opublikowane bez jego zgody wskazywały zatem na możliwość naruszenia przez użytkownika, który dane te w serwisie zamieścił, obowiązujących przepisów oraz ww. postanowień regulaminu. Również ta okoliczność skutkuje zaistnieniem po stronie Spółki prawnie usprawiedliwionego celu w zachowaniu przedmiotowych danych Skarżącego dla celów dowodowych. Stosownie bowiem do brzmienia art. 21 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w przypadku uzyskania przez usługodawcę wiadomości o korzystaniu przez usługobiorcę z usługi świadczonej drogą elektroniczną niezgodnie z regulaminem lub z obowiązującymi przepisami (niedozwolone korzystanie), usługodawca może przetwarzać dane osobowe usługobiorcy w zakresie niezbędnym do ustalenia odpowiedzialności usługobiorcy, pod warunkiem że utwali dla celów dowodowych fakt uzyskania oraz treść tych wiadomości. Z przyczyn wskazanych wcześniej, również w tym przypadku brak jest podstaw, by twierdzić, że takie przetwarzanie danych osobowych Skarżącego narusza jego prawa lub wolności.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6).

W świetle powyższego, bezpodstawne było zatem żądanie Skarżącego (sformułowane w piśmie z dnia [...] marca 2008 r., a następnie powtórzone w piśmie z dnia [...] maja 2008 r.) dotyczące wydania przez organ decyzji administracyjnej cyt.: „(...) stwierdzającej sprzeczność z obowiązującym prawem przetwarzania moich danych osobowych przez N. Sp. z o.o. w okresie od grudnia 2007 r. (...)”, podobnie jak żądanie „(...) ukarania portalu (...)”. Jednocześnie podkreślić należy, że żądanie Skarżącego pod adresem Generalnego Inspektora, dotyczące podjęcia przez organ działań, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy, było jednoznaczne i nie budziło najmniejszych wątpliwości. Inicjując przedmiotowe postępowanie Skarżący jednoznacznie wskazał, że domaga się doprowadzenia do usunięcia przez Spółkę przetwarzanych w ramach portalu [...] (obecnie [...]) informacji o jego imieniu i nazwisku. Wobec stwierdzenia, że kwestionowane informacje o Skarżącym są w chwili obecnej przetwarzane (przechowywane w celach dowodowych, bez ich publikowania) na warunkach określonych w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, ww. wniosek Skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie. Żądanie Skarżącego – wbrew jego twierdzeniom - nie jest uzasadnione w świetle art. 32 ust. 1 pkt 6 ani pkt. 7 ustawy. Pomiedzy Skarżącym a Spółką istnieje spór odnośnie kwestii legalności zebrania kwestionowanych danych osobowych. W chwili obecnej jednak dane te przetwarzane są przez Spółkę wyłącznie w celach archiwalnych i dowodowych – zatem realizowany obecnie proces ich przetwarzania służy z jednej

strony możliwości dochodzenia przez Skarżącego jego roszczeń wobec Spółki związanych z formułowanymi pod jej adresem zarzutami, z drugiej zaś możliwości obrony Spółki przez tymi zarzutami. Zdaniem Generalnego Inspektora w takiej sytuacji bezzasadnym byłoby uwzględnienie żądania Skarżącego w trybie art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy. Ponadto Skarżący nie wykazał, aby za zaprzestaniem przetwarzania jego danych przemawiała jakakolwiek szczególna sytuacja. Samo bowiem przekonanie Skarżącego, że proces przetwarzania jego danych - jako realizowany bez jego zgody – jest bezprawny, w żadnym razie nie świadczy o istnieniu po jego stronie „szczególnej sytuacji” w rozumieniu art. 32 ust. 1 pkt 7 ustawy.

Jednocześnie raz jeszcze podkreślić należy, że niniejsza decyzja, jakkolwiek – tak jak kwestionowana decyzja z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245) – odmawia uwzględnienia wniosku Skarżącego z uwagi na zaistnienie okoliczności wskazanych w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, wydana została w całkowicie zmienionym stanie faktycznym. Organ rozpoznający wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, rozstrzyga ponownie sprawę administracyjną w oparciu o stan faktyczny i prawny obowiązujący na dzień wydania rozstrzygnięcia w drugiej instancji (por.: B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 7 wydanie Wydawnictwo C.H.Beck Warszawa 2005, str. 600 i powołane tam wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 24 lutego 1992 r. sygn. akt: II SA/49/92 oraz z dnia 3 marca 1993 r. sygn. akt: IV SA 1241/93, a także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2008 r. sygn. akt: I OSK 761/07). W tym sensie ponowne rozpoznanie sprawy nie ogranicza się do kontroli prawidłowości kwestionowanej decyzji, lecz do rozstrzygnięcia sprawy w całości, z uwzględnieniem wszelkich zmian stanu faktycznego i prawnego zaistniałych po wydaniu rozstrzygnięcia w pierwszej instancji (por. j.w. str. 599 i nast.). Wobec istotnie zmienionego – w porównaniu do ustalonego na dzień wydania decyzji z dnia 27 maja 2008 r. (znak: DOLiS/DEC-314/08/13239,13245) – stanu faktycznego niniejszej sprawy, decyzja ta nie mogła zostać uznana za prawidłową i wymagała uchylenia w całości.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), w związku z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).